

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1343/2567

พนักงานอัยการคดีศาลแขวงตรัง โจทก์ นาย ศ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 95, ป.วิ.พ. มาตรา 162, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, ป.ยาเสพติด มาตรา 162

ย่อ / หลักกฎหมาย

ระหว่างโทษที่จะนำมาพิจารณาอายุความฟ้องผู้กระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ใน ป.อ. มาตรา 95 นั้นถือระหว่างโทษสูงสุดสำหรับความผิดที่โจทก์ฟ้องเป็นหลัก มิใช่ถือตามโทษที่ศาลกำหนด คดีนี้ โจทก์บรรยายฟ้องว่า เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2554 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยเสพเมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และมีคำขอให้ลงโทษตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91 ซึ่งระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กรณีนี้เมื่อมีระหว่างโทษจำคุกชั้นสูงถึงสามปี จึงมีอายุความตาม ป.อ. มาตรา 95 (3) คือ 10 ปี นับแต่วันที่กระทำความผิด เมื่อโจทก์นำคดีมาฟ้องในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2564 จึงอยู่ในระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันที่กระทำความผิด คดีโจทก์ไม่ขาดอายุความ ส่วนที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยตาม ป.ยาเสพติด มาตรา 162 ซึ่งมีระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด นั้น เป็นการที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าระหว่างกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดอย่างใดเป็นคุณแก่จำเลยมากกว่ากัน แล้วใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลยตาม ป.อ. มาตรา 3 ซึ่งหาทำให้อายุความในคดีนี้เปลี่ยนแปลงไปไม่ คดีโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 57, 91 จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, 91 จำคุก 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 3 เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 104, 162 จำคุก 2 เดือน ลดโทษกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 เดือน จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดียาเสพติดวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อแรกว่า คดีโจทก์ขาดอายุความแล้วหรือไม่ ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า ระหว่างโทษที่จะนำมาพิจารณาอายุความฟ้องผู้กระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 95 นั้นถือระหว่างโทษสูงสุดสำหรับความผิดที่โจทก์ฟ้องเป็นหลัก มิใช่ถือตามโทษที่ศาลกำหนด คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2554 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยเสพเมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และมีคำขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91 ซึ่งระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กรณีนี้เมื่อมีระหว่างโทษจำคุก

ชั้นสูงถึงสามปี จึงมีอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 95 (3) คือ 10 ปี นับแต่วันที่กระทำความผิด เมื่อโจทก์นำคดีมาฟ้องในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2564 จึงอยู่ในระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันกระทำความผิด คดีโจทก์ไม่ขาดอายุความ ส่วนที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 162 ซึ่งมีระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด นั้น เป็นการที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าระหว่างกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดอย่างใดเป็นคุณแก่จำเลยมากกว่ากัน แล้วใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 ซึ่งทำให้อายุความในคดีนี้เปลี่ยนแปลงไปไม่ คดีโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อต่อไปมีว่า สมควรลงโทษปรับสถานเดียวหรือไม่ เห็นว่า แม้จำเลยจะกระทำความผิดคดีนี้เพียงแค่เสพเมทแอมเฟตามีน แต่ต่อมาจำเลยได้กระทำความผิดและถูกฟ้องฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนและฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย พฤติการณ์แห่งคดียังไม่สมควรลงโทษปรับสถานเดียว ที่ศาลอุทธรณ์ไม่ลงโทษปรับสถานเดียวนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน

องค์คณะ

ปริญญญา สุตรสุวรรณ · เขต กวีบริบูรณ์ · ธีระศักดิ์ วรวิงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1343/2567>